

שיקולים גרמניים לפלישה לשביצריה / סוף

הסברים לתכנית-המבצע הגרמנית

(ג) פורמציית הציידים, הנעות בעקבות שדות השריין חייבות להצמד אליהן ללא שהיה החלקים בעלי-כושר-תנועה הרב ביותר חייבים בכל-עת לדבוק באויב. התפצלויות לשם כיתור שביצרי או לצרכי הבטחה, חייבות להעשות תוך שימוש חסכוני ביותר בגייסות.

מיד לאחר כך מוטל על ארבע דיביויות ה"ציידים" (המאורגנות בשני קורפוסים) לפנות בכל עצמתן דרום-מזרחה ולהבקיע את הפריצה ל"מעוז". השדרות המתקיפות ממזרח וממערב מסייעות לתנועה זו. הארטילריה של דיביויות ה"ציידים", המובאת במועד בעקבותיהן, תהיה חשובה כדי למנוע התגבשות מחודשת של הגייסות השביצריים שנופצו ע"י חילות השריין. את קשר-הידיעות המתוכנן מראש, עם יחידות חיל הנחתה ועם יתר הגייסות המופעלים נגד ה"מעוז" יש לבצע ע"י מפקדת קבוצת-הארמיות.

לאחר הצלחות-הפתעה חלקיות, הצטרך עתה דיביויות הצנחנים להיכונן להתנגדות נמרצת ביותר; גם משום שהיא מפריעה לתכניתיה המסומנות מראש של ההנהגה השביצרית, וגם בשל העובדה שהיא תותקף גם מצפון וגם מדרום. אין ספק כי עובדת העדר כוחות קרב אויריים ראויים לשמם אצל השביצרים תהיה לה השפעה נוחה לגבי פעולה זו. כי הרי לא יעלה בידה של ההגנה הנגד-מטוסיית לבדה להפריע הפרעה ממושכת לנחיתה ולהבאת אספקה.

(ה) בשעת ההתקפה על ה"מעוז" חייבות הדיביויות ההרריות להפעיל את אותן צורות נהג-קרב, אשר תאפשרנה פריצה בכל מקום שהוא, ואזי יש להרחיב מקום-פריצה זה מיד ע"י הבאת רזרבים. רצוי יהיה לצרף לדיביויות שדרות-מכוניות*** — באם אפשרי של מכוניות-הרים איטלקיות — כדי ליטול את גופי הצבא, אשר אינם מצליחים להתקדם — ולהטילם מחדש לקרב במקומות אחרים. רשת הדרכים המצור ינת תקל על תנועות-מסע כאלו.

בשלב זה אין למנוע בעד חלק מכוחות האויב (שב"ארץ התיכונה" השביצרית — הרמה המשתרעת מצפון ל"מעוז" — המער') מלהמוק לעבר חלקו המזרחי של הקנטון גראובינדן. את חלקו הדרומי

הוצאתו לפועל של מסע הגישה והפריסה של הארטילריה בגבול הצפון לא תתקל בקשיים מיוחדים. יש לאמן בהקדם את גייסות-ההתקפה של גדודי מהנדסי-השדה ושל דיביויות ה"ציידים" לתפקידם. מכת-האש של ארטילריית-הארמיה* ושל "מטילי-הערפל" (למעשה — מרגמות כבדות רבות-קנים) מכל הקטרים חייבת לגרום אצל החייל השביצרי ועוזעם נפשיים חזקים. הרי עיקר הכוונה איננו להשיג הריסות קשות, אלא דוקא לשתק את כוח-ההתנגדות הנפשי, במקומות-פריצה צרית-חום.

(א) התקפות-הסחה ארטילריות בגבול ה"יורה"**, יהיה בכוחם — באם תצוידנה היטב בתחמושת — להטעות את ההנהגה השביצרית בדבר כיוון המבקע העיקר. מיד לאחר שהובטחה הצלחת המעבר, חייבות יחידות הרגלים לפנות כאן מקום לחודי כוחות-שריין.

(ב) ע"י ריכוז מהדק של טרייזי-שריין תינצרנה נקודות-כובד של ההתקפה. יתכן אמנם ולאחר הדברת אזור-הגבול תינצרנה נקודות-היעצרות בשל הגנת-ישובים (שהיא אמנם בעלת-יכולת מועטת, בגלל המחסור בארטילריה), או בשל חבלות במתקני הדרכים (גשרים, מנהרות וכ"ו).

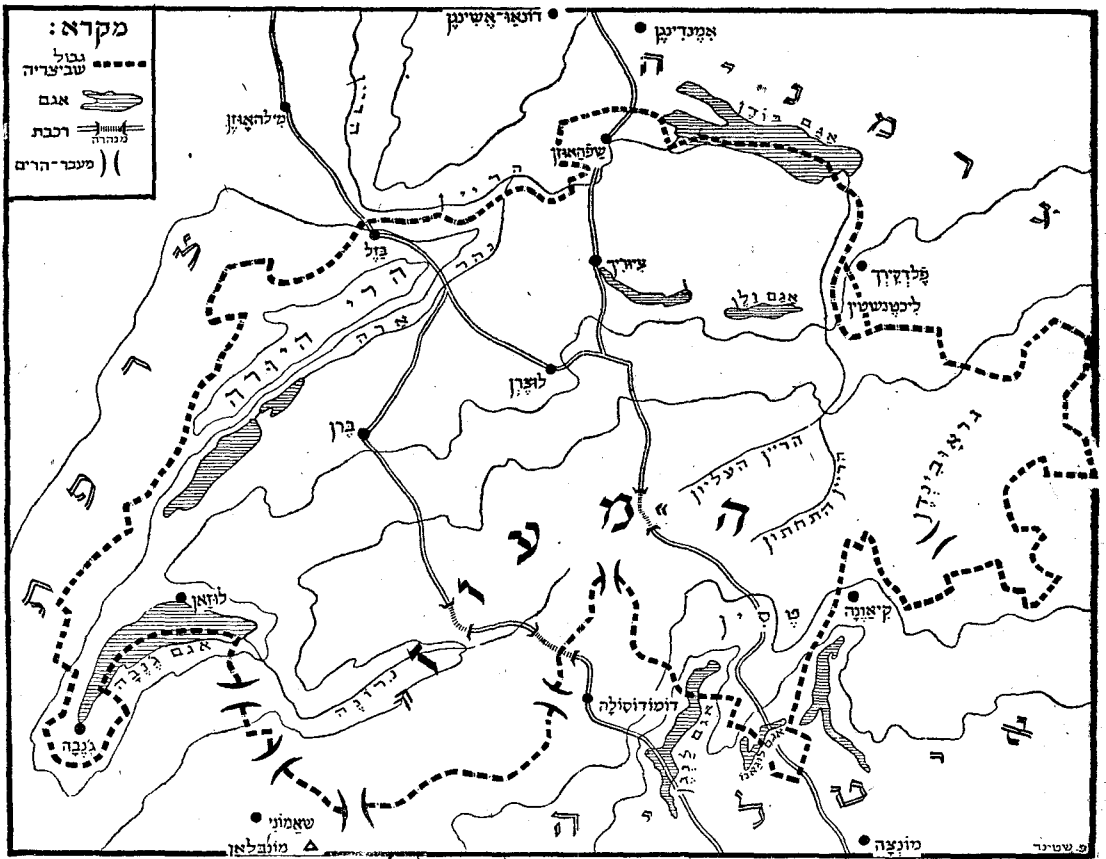
תודות למצב הדרכים הטוב תזכינה תנועות-מסע-לילה להצלחות-הפתעה מיוחדות. פעולות מיקוש, בעלות היקף גדול למדי, יש להביאו בחשבון רק באזור הגבול. היות וניתן לצפות בבטחה לכך שהתפתה-השריין תצליח להתקדם במהרה בשטח, חייבים גופי-הצבא הממונעים של הקלעים הנעים בעקבות טרייזי-השריין, לשאוף — תוך ניצול מהירותם הרבה — לבתר את עיקרי גופי-הצבא השביצריים ולנתקם מאת מפקדותיהן. על אף היות הצבא השביצרי צרי — תודות לגייסות האופניים המדוברים שבו — בעל כושר-תנועה גבוה יחסית, אין יסוד רב לשער כי תוקמנה במהירות חסימות נגד שריין — וזאת בשל העדר תותחים נגד-שריונים כבדים ובעלי טווח ארוך.

פלוגות הקשר של דיביויות-השריין חייבות להפסיק כל התקשרות באמצעות רשת-קווי-הטלפון והטלגרף, במידה שזה אינו משמש את צרכי הקרב.

** הכוונה לגבול צפון-המערב השביצרי, כלפי צרפת, העובר על פני רמת ה"יורה" ההררית ואשר לאורכו מספר מיצרי-הרים המהומים נקודת-מעבר שבין שביצריה לצרפת — המער.

*** המונח "שדרה" — פירושו, בצבא הגרמני, היה גם מחלקה של חיל-תובלה — המער.

* להגדרת "ארטילריית-הארמיה" — עיין בהערת שוליים בעמ' 84 בחוברת ס"ד של "מערכות" — המער.

מתקנים מלאכותיים (גשרים, סכרים וכו').
 ח) כבר בהקדם יש להפנות תשומת לב למניעת כל פעולת-פרטיזנים. את תחנות שידור האלחוט יש להעמיד מיד לרשות התעמולה הגרמנית.
 ט) בתוך השטח הכבוש יש לשמור בפני כל מיני הפרעות ואיסדרים (ע"י הבאה מידיית של די-ביזיט-אבטחה. מורכבות מיחידות אמנים וכיו"ב). בנידון זה תנתן זכות קדימה לכל המתקנים של מסי-לותרברזל ושל הפקת החשמל. יהיה צורך להפעיל בעוד מועד מחסומי-אש של הגנה-נגד-מטוסית, אמ-צעי-חסימה אויירים ויחידות-טיס, כדי למנוע פגיעות בסכרים, הרגשים מאוד, שבעמקיה-ההרים, ע"י כוחות-אוויר של מדינות-הברית.
 הצורך בהעסקת כוחות-צבא, מסתכם כאן (לשי-מוש של 15 יום לפחות) כדלהלן: — 4 דיביזיות ציידים, דיביזיות-ציידים מוגברת אחת, בריגדת-ציידים אחת; דיביזיות חיל-רגלים אחת (דהיינו, דיבי-זית חיל-רגלים רגילה — להבדיל מדיביזיות-הציידים, ההרריות, אשר אף הן הן דיביזיות-רגלים — אלא שזהו חיל-רגלים מיוחד — המער'), 4 די-ביזיות הרריות, בריגדה הררית אחת. ומן הגייסות

של הקנטון טאסין יש לעת עתה לעקוף ולכתר בלבד. בגלל ממדיו ההכרחיים של מסע-הגישה-ההפריסה תהיה שמירת הסודיות עליו ענין קשה לביצוע. לכן יש להחיש את מסע-הגישה-ההפריסה. דממת-אל-חוט באה בחשבון רק במידה שאפשר לקשור אליה הטעיה מוצלחת. רצוי לכן להשלוח את האויב — באמצעות הפעלת יחידות-קשר מתאימות — בדבר המצא, כביכול בצרפת, של קורפוס שלם על כל הגיי-סות הנתונים לפיקודו והמסופחים אליו. את ההטעיה הזו ניתן יהיה להגביר ע"י השימוש בגופי-צבא אשר נשלחו ומנית לצרפת לצרכי נופש והתארגנות מחדש — והצגת קשרי האלחוט השגרתיים שלהם במסגרת הריכוז-כביכול של כוחות גרמניים בגבול צרפת תוסיף רושם של ממשות לביום שהוצע כאן.
 ז) להשגת ידיעות נודעת חשיבות מוגברת רק בשבועות האחרונים שלפני התחלת ההתקפה. בראש וראשונה יהיה צורך להביא את תצלומי-האוויר האלכסוניים של ביצורי הגבול למצב "עד-פאני". באזור ה"מעון" תהיה חשיבות לשדות התעופה, עמ-דות הגנה נגד-מטוסיות וכיצורים. פרט אולי לאזור הגבול הבלתי-אמצעי אין להניח ששביצריה תהרוס

תצריך הכוחות הגרמני

לגבי אספקת בהמות. מצב אספקת הבהמות בשביצ' ריה הנו מתוח ביותר. פעולת החרמה של סוסים בשביצ' תלויה בכך — באיזו מידה יוחלט לקיים את החקלאות השביצ'רית.

בגבול המערב (כיווה) :

דיביזיות רגלים אחת; נוסף אליה — מפקד-ארטילריה עם 8 „פלאגים“ של ארטילריה*; רגימנט קשר — אחד (ממוצע); 30 רכבות-תובלה. הארט' תוסע במכוניות. אספקת התחמושת: 15 „מנות-יום“.

בגבול הדרום-מערבי :

דיביזיות-ציידים מוגברת אחת, עם גדוד סיוור (משוריץ); 3 פלוגות של סירות-סער; כ־50 רכבות-תובלה.

בגבול הדרום :

בריגדה הררית**, אחת בשאמוני; קורפוס הררי אחד (שתי דיביזיות) במרחב-מונבלאן — דומודוסוֹף לה — אגם לנגן; דיביזיה הררית אחת במרחב של אגם לונאנו — קיאונה; — המהוים ביחד ארמיה הררית (כולל מטה שירותי הארמיה וכו'). נוסף על אלה — רגימנט מכוניות-תובלה אחד. תצריך-התובלה: בערך 240 רכבות (בלי צרכי התובלה של אספקה ותחמושת). הוצאת הגייסות מן הרכבות, ופריקת המטענים תבוצענה בתחנות הקרובות לגבול.

מחיל האויר: דיביזיות-צנחנים אחת, עם „אסקדרה“ (גאשנאדר*) של מטוסי תובלה**, נוסף לזה „קבוצת-קרב“ אחת, דהיינו, „כנף“ של מפציצים, בן 3 סקוודרונים, „קבוצת-צייד“ אחת („כנף“ מטוסי-קרב), „קבוצת-סיוור“ אחת, רגימנט אחד להגנה נגד-מטוסית. מטה חיל-האויר במונצה.

בגבול המזרח (עמק נהר הריין העילי) : קורפוס אחד ובו דיביזיה-הררית אחת (משימת ההתקדמות שלהם — במעלה הריין) ובריגדת-ציידים אחת (בליכטנשטיין הדרומית — אגם ולן); תצריך-תובלה, בסך-הכל, בערך 20 רכבות.

* יחידות המונות כרגיל שלוש סוללות — בדומה ל„גרופ“ הצרפתי, או ל„דיביזיון“ הרוסי.
** „בריגדה“ — פירושה בצבא הגרמני (ובצבאות יבשת אירופה בכלל) היה בדרך-כלל, 2 רגימנטים — כרגיל, 6 בטליונים; להבדיל מהבריגדה הבריטית, בת 3 הבטליונים — המער.
*** יחידה, הדומה בגודלה ל„גרופ“ הבריטית: כמה „קבוצות“, בנות כמה סקוודרונים כל אחת — המער.

לביצועם של המבצעים 1 ו-2, מסתכם תצריך-כוחות דלקמן:

מוצבת-הכנ בנבול צפון :

4 דיביזיות, „ציידים“, מאורגנות ב-2 קורפוסים, ולכל קורפוס מוסף רגימנט-מכוניות-תובלה; 3 דיביזיות-שריון, בפיקודו של מטה-קורפוס. 2 קורפוסים-הציידים וקורפוס-השריון מהוים את ארמית-הצפון (מטה ארמיה. וגייסות-הארמיה — בהרכב מקובל). הארמיה מוגברת ע"י גייסות לתפקידים מיוחדים: 2 בריגדות-ארטילריה, כל אחת מהן מסופחת אל קורפוס-ציידים אחד; ובריגדה אחת של „מטיליר-ערפל“ המופעלת לפי ראות מפקדת-הארטילריה של הארמיה, מעל לכוחות חיל-התותחנים שבקורפוסים; קצין הנדסת-שדה גבוה עם 6 פלוגות של סירות-סער, 6 בטליונים-גורשים, ו-2 בטליונים של המנדסי-שדה (חפרי-הסתערות).

מרחב התובלה: הורדת כוחות אלה תהיה במרחב מילהאוזן — דונאואשנינגן — אמנדינגן. לכל דיביזיות ציידים ניתנים 40, ולכל דיביזיות שריון — 78 רכבות-תובלה; לכן, בלי הגייסות המיוחדים של הארמיה, ידרשו כ־400 רכבות-תובלה; לגייסות המיוחדים — 200 רכבות תובלה נוספות. מסתכמות בזה, לארמית הצפון, 600 רכבות-תובלה (בלי תחמושת דלק, אספקה, בתי-חולים וכו').

מחיל-האויר יידרשו: „קבוצת-קרב“ אחת (דהיינו, יחידת-מפציצים בת שלושה סקוודרונים), „קבוצת-צייד“ או „קבוצת-משחיתים“ אחת, (יחידת מטוסי-קרב, בת שלושה סקוודרונים), „קבוצת-סיוור“ אחת, רגימנט אחד להגנה-נגד-מטוסית, יחידות קרקע. את מחסוני האספקה יש לקבוע בקרבת הגבול השביצ'רי. יש לקחת בחשבון (כל הנתונים שלהלן — ל„יום-האפס“) 15 מנות-יום של תחמושת, מלבד לגייסות המיוחדים של הארמיה; 8 מנות-יום של דלק. החיל מתיצב כשמיכלי-הדלק שלו מלאים. מקומות חלוקת-המזון — בקרבת הגבול. אין לקחת בחשבון החרמת חמרי-מזון בתוך שביצ'ריה בהיקף ראוי לשמו, כי מזונותיו של הצבא השביצ'רי יהיו שמורים לסיפוק צרכיהם של מחנות שבויי-מלחמה, והפרעה ניכרת של אספקת המזון של האוכלוסיה האזרחית אינה רצויה. לפי זה יהיה צורך ליעד: לכל דיביזיות ציידים כ־30 מנות-יום, ולכל דיביזיות שריון כ־10 מנות יום, מספרים דומים יש לנקוט

מפקדות

ניתן להסיק, מתוך התזכיר המוגש בזה, כי אכן קיימים סיכויים להצלחתה של ההתקפה על שברי צריה — לשם כיבושה של הארץ והוצאתה מכלל השבון של חיל-הצבא השביצרי — אפילו בכוחות קרב, אשר בעצמתם המספרית אינם מגיעים לאלה של שביצריה; וזאת בשל כך כי אין לשביצריה כל נסיון-מלחמה, כוחותיה הנגד-שריוניים אינם מספיקים, והיא חסרה כמעט כל כוחות-קרב אוויריים, אין להפריז, בזמן הראשון, בהערכתה של התמיכה שתנתן במצבים אלה או אחרים ע"י צי אווירי אנגלו-אמריקאי — כיוון שלא טופחה כלל כל שגרת שיתוף-פעולה בין הללו לבין הצבא השביצרי.

תנאי קודם להצלחה הנזכרת קצרות ככל האפשר, על מנת להפעיל את המבצע במפתיע. לכן יש לבחור בשביל הגייסות הגרמניים הלוקים חים חבל בפעולה את דרכי ההתקרבות הקצרים ככל האפשר. לשם כך יהיה הכרח ליטול את הכוחות אשר יופעלו נגד שביצריה גם מתוך צבא-המערב, גם מחזית-הדרום וגם מהיחידות המוצבות במחוזות-הספר המזרחיים (אוסטריה) ובבלקן. כתוצאה הנתקפה על שביצריה תתחזה, על כן, החלשה זמנית, אך מרחיקה-לכת, של הכוחות המיועדים להדיפת העליות-בחוץ ע"י בעלי-הברית המערביים. כן יהיה פירושה של התקפת החילות ההרריים, הבקיאיים במלחמת המזרח, הפסד מסוכן לאותה חזית.

אכן, בטור הזכות של המבצע, ניתן יהיה לראות את הוצאתה מכלל-שימוש של הצבא האחרון באירופה התיכונה העוין לגרמניה, מלקוח של-ל-נשק, השתלטות על בתי-חרושת בעלי ערך, הניתנים לשימוש לתעשיית המלחמה, והפעלת קווי מס"ב חשובים.

אכן, גם לאחר הכניעת כוחות-הקרב השביצריים תשארנה יחידות-הבטחה גרמניות מרותקות ריתוק ממושך, לצורך השלטת-שלום בארץ, אשר למועד המבצע ניתן לאמור רק בצורה כללית ביותר, שהוא צריך להעריך לפני שכוחות בעלי-הברית יפלוש לאירופה, כי לאחר עליית חילות אנגלו-אמריקאים בחופי אירופה לא תוכל גרמניה בשום אופן להטות את הכוחות הנדרשים בשביל מבצע — שאינו בגדר הכרח מוחלט — נגד ארץ-הים מוגנת-היטב.

ובאם תגלה שביצריה יחס ללא-נשוא כלפי גרמניה, הרי ניתנת האפשרות — הודות לכיתור המוחלט של ארץ זה הקיים כבר עכשיו — להפעיל לחץ מתאים לשינוי המדיניות השביצרית ע"י מניעת כל יבוא אליה מהחוץ.

שבמסגרת חיל-האוויר: דיביות-צנחנים אחת, לוח מתנספים מטות: מטה קבוצת-ארמיות אחד, שני מטות-ארמיה, ארבעה מטות-קורפוס וכן גייסות לזמן מוגבל יותר: — לשימוש של לפחות 5 ימים: שלוש דיביות-שריון, ואתם מטה-קורפוס-שריון אחד; ולשימוש של לפחות 3 ימים — שתי בריגדות-ארטילריה, בריגדה אחת של "מטילי-ערפל", וגייסות מהנדסי-שדה.

למסע הגישה הפריסה של כוחות אלה יודקקו, איפוא, ל-850 רכבות-תובלה לפחות (מבלי להביא בחשבון את רכבות האספקה).

במצב הנוכחי בחזיתות המלחמה, ובתנאי התרבלה הקיימים, שהגם קשים ביותר, מחייבות תנועות אלו של הסעת הגייסות, ריכוזם ופריקת המטענים תקופת-זמן של ארבעה שבועות לפחות; ולגבי הדיביות ההרריות, אשר יש צורך להעבירן מחזית הצפון* לפחות שמונה שבועות; ובוזה אינה מובאת בחשבון תקופה של גופש התארגנות, אשר יתכן ויהיה בה צורך.

מידת ציפוף הכוחות — שלוש דיביות-שריון, כמעט 12 דיביות רגילות וגייסות מיוחדים — נראית כמספקת, כדי לשבור אף התנגדות תקיפה ומתמשכת. שלוש דיביות-השריון תתפנינה חיש מהד לשימוש אחר, יש צורך לתבוע בתוקף את השימוש, למבצע זה, בדיביות הרריות, בסה"כ נמצאות ברשר תנועת 6 דיביות כאלו; ולמבצע הנדון היינו נזקקים לארבע דיביות הרריות ולבריגדה אחת — כי קיימת נחיצות בלתי-נמנעת בשימוש במפקדיהן וחיליהן מאומני התנאים האלפייניים, בצידון הקל ובתקן בהמות-המעמס העומד לרשותן.

גם לדיביות-הציידים ציוד מיוחד, המאפשר את הפעלתן באזורי-הרים, תיכונים" ללא הכנות מיוחדות, על מנת להבטיח יתר פשטות באספקה, בהנהגה ובתובלה ישנה גם אפשרות הפחית, בצורה אחידה בכל היחידות, את מספר הבטליונים ברגי מנטי-הציידים, וכן באלה של "ציידיה-ההרים", לשני בטליונים לרגימנט.

יש לקחת בחשבון כ-20% אבידות מעצמת הגייסות.

הנהלת המבצע תהיה בידי מפקדת קבוצת-הארמיות (מוצב-הפיקוד בפלדקירך), אשר יצורף אליה רגימנט-שרשרת-הארמיה, הישוב הכוחות ותכנון המבצע נערכו כאן כשהם מכוננים לחדשי הקיץ (במיוחד — חודש אבגוסט).

מסקנותיו של ה"מועמד להיות נתקף"

להלן הערות שוליים שביצירות לתכנית הגרמנית, ומגמות למסקנות מ שלהם : —
שיקוליו של קולונל-מטה שביצרי, עורכו של ירחון צבאי.

השיבות זו יתכן ותפחת בתקופת כלי-גשק מרחיק-טוח ומסוּסִיית-ובלה גדולים ; אך בתורת אבר-מחבר בין המר-
חב של מערב-גרמניה ומזרח-צרפת מחד גיסא, איטליה
העילית (כלומר — הגישה אל הים התיכון) — מאידך
גיסא, תמלא שביצריה תמיד תפקיד צבאי-מדיני ואסטרטגי
נכבד באירופה המרכזית.

3) בשתי התכניות הגרמניות מעניינת ביותר היא הער-
כתם את רוח-ההתנגדות השביצרית. רצוננו התקיף להתר-
גדות הוערך כגורם מכריע. גם בכל החישובים העתידיים
בכל תכנית-התקפה נגד שביצריה יהיה גורם זה בעל חשי-
בות מכרעת. אולם חשוב לדעת כי לא הכרה-הגנתית בלבד,
דהיינו — נכונות-מגן רוחנית, הנה כאן השיקול הקובע.
כאופן קובע עוד יותר יטיל העולם החיצוני על כפות
המאונים של סיכויי-ההתקפה את כוננות-המגן החמריית
שלנו. בנידון זה נתונים אצלנו עוד רבים באשליה, כי גם
בעתיד יעמדו לרשותנו חדשים, או אפילו שנים, כדי
להעלות את כוננותנו החמרית לרמה הרצויה והנחוצה.

הערכת-כוחם של ההגנה הנ"ט. וחיל-האוויר שלנו,
שנשתקפה בתכנית בהמה, חייבת לשמש לנו כאזהרה.
הצבאות הבאים-בהשבון כאויבינו-בכוח השלימו ושכללו
מאז שנת 1945 את ציוד המלחמה שלהם שכלול מרחיק-
לכת ואלו אנו הננו צולעים ומפגרים בפעולתנו לשכלול
בהתאם למסיבות-הזמן החדשות.

הקטנת התקציב הצבאי * ודאי שאינה מעוררת בחוץ-
לארץ את הרושם כי הננו מוכנים להתאים בכל המהירות
האפשרית את כוננותו החמרית אל המצב המדיני-הצבאי.

* מונח המציין אחד מסידורי-המפתח בנתיב מסייב.
** השורות האלו נכתבו במהציה הראשונה של
שנת 1950 ; מאז חל גם בשביצריה מפנה הן להגברת ההר-
צאות השוטפות להחזקת הצבא והן השקעות-המגן היסודיות.

כננות ההתקפה נגד שביצריה נשארו תקועות במטה-
הנהגת-הצבא הגרמני, ואצל ה"ס.ס. החמוש, כעודן בשלב
של טיטת-תכנית בלבד. אך עצם קיומן של טיטות כאלו
הנו הוכחה לאותו ערך אשר ייחסו הגרמנים לשביצריה
מבחינה צבאית וכלכלית. אכן, אנו (השביצרים — המער.)
לשאים לרשום לעצמנו כסעיף-זכות ממשי את העובדה כי
במאון הסופי של סיכויי-ההתקפה נגד שביצריה לא היה
החשבון כלל וכלל לרעתנו.

מתוך שתי התעודות שנתפרסמו — זו של תכנית מטה-
הצבא, וזו שנערכה בשביל ה"ס.ס. החמוש" ע"י הגנרל
בהמה המוכאות ב"מערכות" — ניתן להסיק מספר
השגות מעניינות אפילו אם נקח בחשבון, כי לא היו אלו
תכניות-מבצעים מלוטשות עד סופן וכי קיימות עוד עשר-
רות גירסאות אחרות שונות לאפשרויות התקפה נגד
שביצריה. אולם, הרי זה דבר מאיר-עינים לשמוע הערכה
מעשית של צבאנו מפי "הצד השני".

אם כי יש צורך להזהר מהסקת מסקנות כלליות מתוך
שני המחקרים הללו — הרי נראה לנו כי מותר להעלות
מתוכם את ההשגות הבאות :

1) בהערכה הצבאית והכלכלית של שביצריה החשי-
בות של "הארץ התיכונה" הנה בולטת ביותר. את האפ-
ריויות האופרטיביות להתקפה במרחב זה מעריכים —
בהתחשב בדרכי התחבורה הרבים — כנחות למדי, ולתע-
שיתנו, הנמצאה בעיקרה בארץ התיכונה, מיחסים פוטנ-
ציאל משקי רבי-ערך. הערכה זו, נראה כי תשאר בתוקפה
גם לעתיד.

2) כן פוקח-עינים ההערכה הרבה שמעריכים את
דרכי-התחבורה שבקו צפון-דרום. דבר זה משמש כאישור
לתפישתנו אנו, זו התפילה השביצרית, בענין השיבותה
המדינית-הצבאית של ארצנו כ"גשר-הסיכוי" של אירופה.

- "תמיד צריך המפקד שהופקד על הגנת הנקודה הבודדת לבנות ולהחזיק-מעמד, ואפילו במסיבות הקשות ביותר, לשם כך נחוצה רוח של תקיפות והקרבה עצמית, שמקורה רק בחפץ-התהלה ובהתלהבות. על-כן עליך לבחור למשימה זו אנשים שאינם חסרים מעלות אצילות אלו."
- "אם הגייסות אמיצים מאוד ועושים את המלחמה בהתלהבות, תיתכן בתוך הכתים התגינות בלתי רגילה של מעטים נגד רבים."